

Eja Ta Adhurojmë (seria e Krishtlindjes, pjesa 2 nga 4)

Mirë se erdhe te pjesa dy e serisë së Krishtlindjes: Eja Ta Adhurojmë.

Javës së shkuar folëm si ta adhurojmë Perëndinë me duart tona. Javën që vjen do flasim si ta adhurojmë Perëndinë me zemrat tona, kurse e fundit është si ta adhurojmë Perëndinë duke rënë në gjunjë para Tij. Sot do të shikojmë diçka shumë të veçantë, si ta adhurojmë Perëndinë me diçka të veçantë:

Duke Sjellë Dhurata

Vargu bazë i serisë është nga Mateu 2:2, ja si thuhet:

Mateu 2:2 *'duke thënë: "Ku është mbreti i judenjve, që ka lindur? Sepse pamë yllin e tij në Lindje dhe erdhëm për ta adhuruar".'*

Mbreti Herod është shumë i lig, atë e zuri paniku kur dëgjoji se paska lindur një mbret i ri. Ai u ndje i kërcënuar dhe i gënjeu ata, “Kur ta gjeni më çoni fjalë dhe mua se ku jeton, se kam dëshirë edhe unë të shkoj për ta adhuruar.”

Mateu 2:9 *'Dhe ata, pasi e dëgjuan mbretin, u nisën; dhe ja, ylli që kishin parë në lindje u shkonte përpara atyre derisa u ndal përmbi vendin ku ndodhej fëmija.'*

Panë yllin dhe e ndoqën derisa e gjetën. Ne lexojmë këtë varg, por nuk e dimë se sa iu kushtoi kjo gjë atyre. Dijetarët po vinin nga Persia, nga Irani i sotëm, që bie diku te 1.500 km. I bie diku afërsisht si nga Tirana në Vjenë. Rrugë e gjatë e lodhshme, nëse ata kanë ardhur me deve, afërsisht në një ditë të plotë mund të bësh 80-120 km, le të themi 100 km në ditë, që i bie kanë udhëtuar të paktën 15 ditë vetëm ardhje dhe nja 15 ditë kthim. Dhe gjithë ky mundim përse? Sepse besuan që ka lindur një mbret i ri që mund të jetë Shpëtimtari.

Mateu 2:10 *'Ata, kur e panë yllin, u gëzuan me gëzim shumë të madh.'*

Si reagues kur panë yllin? U gëzuan me gëzim shumë të madh.

Le ta shohim më nga afër këtë gëzim të madh. Si të duket ty kjo? Nuk thotë, “U gëzuan shumë, u gëzuan deri diku,” por thotë, “U gëzuan,” me çfarë gëzimi? “Me gëzim shumë të madh,” sa nuk kishte më, ishin super, super të gëzuar. Nuk kishin si ta përshkruanin më shumë se kaq sesa të gëzuar ishin. Sepse ardhja e Shpëtimtarit është pritur me shekuj që të ndodhte. Njerëzit shpresonin që një ditë do të vinte Ai që Perëndia e ka premtuar dhe do t’i shpëtonte nga mëkatet e tyre.

Dhe kur kjo po ndodhte, ata ishin shumë, po shumë fare të gëzuar, super të gëzuar, hata fare, gëzim gjigant.

Sot me të krishterët, ka disa që janë të pa-gëzuar fare. Ose niveli i gëzimit është këtu, janë minus të gëzuar.

O shokë, ne duhet të jemi njerëzit më të gëzuar në botë. Pse rri ngrysur, pse rri me nerva, sikur të ka ngrënë pula bukën, siç thonë në fshat? Nuk ka kuptim të mos gëzohesh, kur kupton sesa shumë të do Perëndia ty, aq sa dha, aq sa solli Birin e Tij, bëri diçka që ti dhe unë nuk e meritonim, nuk e fituam kurrë vetë. Kjo është arsye e madhe për të qenë të gëzuar.

Qeshu, gëzohu, tregoje që njeh Perëndinë. Le ta shikojnë të tjerët gëzimin tënd në Zotin. Për shkak se ke njohur dashurinë e Perëndisë, ti duhet të jesh personi më i gëzuar në botë. S'ka rëndësi se çfarë vështirësish has në jetë, Perëndia ka premtuar që do të jetë me ty. Ke premtimin që gjithë gjërat do të bashkëveprojnë për mirë për ata që e duan Perëndinë. Ke në anën tënde Perëndinë që është i kudo-ndodhur, i gjithë-dijshëm, i gjithë-fuqishëm.

Mos jeto turivarur, buzëqesh. Përplas duart, ngriji duart, adhuroje Perëndinë, lavdëroje Atë. Le të kënaqen njerëzit kur janë afër teje, le të gëzohen sepse të kanë ty afër. Ji plot gëzim, plot dashuri, plot hir me të tjerët. Kur njerëzit të shikojnë të ty të thonë: 'Ky është njeriu më i gëzuar që njoh?' Pse?

“Jam i gëzuar me gëzim shumë të madh sepse njoh Shpëtimtarin.” Dijetarët udhëtuan 1.500 km dhe mezi prisnin të adhurojnë Jezusin. Çfarë bënë ata?

Mateu 2:11 *'Dhe, mbasi hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marien, nënën e tij, dhe ranë përmbys dhe e adhuruan. Pastaj hapën thesaret e tyre dhe dhuruan: ar, temjan dhe mirrë.'*

Çfarë thuhet te vargu?

Ranë në gjunjë dhe e adhuruan.

Këtë pjesë do e shikojmë pas dy javësh. Por si e adhuruan? Çfarë ishte diçka që bënë? Ishin shumë të gëzuar me një super gëzim të madh, ranë në gjunjë dhe e adhuruan, dhe i dhanë dhurata që kishin marrë me vete. Dhuratat i dhanë me gëzim, shumë të gëzuar që kanë mundësi t'i japin ato dhurata. Nuk u mërzitën, "Moss... duhet të japim dhurata? Ej, a more gjë te Jumbo ti?" "Jo, harrova! Po ti?" "Jo as unë, por prit se do kemi ndonjë gjë nëpër xhepa."

Jo jo, ishin të përgatitur dhe i dhanë dhuratat me gëzim.

Dijetarët kishin sjellë ar, temjan dhe mirrë.

Tani, është debatuar dhe pyetur shumë për kuptimin e këtyre 3 dhuratave, çfarë kuptimi mund të kenë.

Një ide është, ari simbolizon që ka lindur një Mbret që është Mbret mbi mbretër dhe Zot mbi zota. Temjani ka kuptimin e priftërisë së Tij, shërbesës, ndërmjetësit mes njerëzve dhe Perëndisë. Mirra është aroma që përgatit trupin për varrim. Dhe studiues të shumtë mendojnë që iu dha Jezusit për t'i parathënë se Ai kishte lindur për të vdekur.

Por ata e adhuruan, ishin të gëzuar me një gëzim të madh që i kishin sjellë dhurata si mënyrë adhurimi ndaj Tij, ndërkohë që ranë përmbys në gjunjë. Dhe me këtë gëzim kaq të madh ata i hapën dhuratat dhe ia dhanë Jezusit. Sepse dashuria jep, kur e do dikë, ti do që t'i dhurosh, t'i japësh gjëra.

Kush është vargu më i njohur i Biblës? Gjoni 3:16. Edhe nëse nuk e ke lexuar Biblën asnjëherë, ka mundësi e ke dëgjuar ose lexuar diku: "Sepse Perëndia aq shumë e deshi botën..." Sa e deshi? Sa dha! Perëndia nuk i dha botës thjesht disa dhurata, jo, i dhuroi Birin e Tij. Aq shumë na do Perëndia ne.

Sepse dashuria jep. Kur Perëndia pa krijimin dhe pa që mëkati e ndau njeriun nga Perëndia, e vetmja mënyrë sesi mund ta ribashkonte njeriun me Perëndinë ishte që dikush të vinte dhe të vdiste në vendin e tyre, dikush pa mëkate. Ai erdhi në mish dhe banoi ndër ne, që kushdo që do besonte tek Ai të kishte jetën e përjetshme. Dashuria jep. Ne e duam Perëndinë sepse Ai na deshi i pari. Te Romakëve 5:8 thuhet:

Romakëve 5:8 *'Por Perëndia e tregon dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq për ne.'*

Perëndia nuk na e tregoi dashurinë nga larg, nga qielli, na çoi ca zemra, bëri ca re në formë zemre, "Ju dua shumë, ju kam xhan, xhan, puç puç, mirupafshim." Jo, jo, Ai erdhi edhe e tregoi dashurinë e Tij këtu në tokë. Jezusi erdhi, Jezusi vdiq, sepse na deshi shumë.

Tashti, ndërsa po flas për dhënien, dashuria jep. Disa nga ju ndoshta s'i keni qejf këto biseda. Ti thua, "Unë e dua Perëndinë, por kur vjen puna te dhënia e kam të vështirë. Dua të jap, por s'kam; kur të kem, do të jap. Dua të jap, por kam frikë se mos mbetem pa gjë. Kam merak se mos mbetem pa gjë vetë. Kam frikën e varfërisë." Por Perëndia nuk na ka dhënë frymë frike, por frymë force dhe dashurie.

Ja si thuhet te Fjalët e Urta:

Fjalët e urta 3:5-8 *'Ki besim tek Zoti me gjithë zemër dhe mos u mbështet në gjykimin tënd; pranoje në të gjitha rrugët e tua, dhe ai do të drejtojë shtigjet e*

tua. Mos e mbaj veten të ditur në sytë e tu, ki frikë nga Zoti dhe hiq dorë nga e keqja; kjo do të jetë shërim për nervat e tua dhe freskim për kockat e tua.'

Sa bukur flet Solomoni, “Ki besim me gjithë zemër, mos u mbështet në gjykimin tënd, meraqet e tua, frikërat e tua... por,” vazhdon më poshtë,

Fjalët e urta 3:9-10 *'Ndero Zotin me pasurinë tënde dhe me prodhimet e para të çdo të ardhure që ke; hambarët e tu të grurit do të jenë plot e përplot dhe vozat e tua do të gufojnë me musht.'*

Nderoje Zotin me pasurinë tënde, adhuroje Zotin duke dhënë, dhe do të bekohesh fort, shumë fort. Adhuroje Zotin në fillim, me prodhimin e parë, jo në fund me çfarë ngelet, por dhuroja Atij së pari, që kur e merr rrogën, me frutin e parë. Te Malakia thuhet që ne adhurojmë Perëndinë me të 1/10 tonë. Dhe kur e bëjmë këtë gjë, Perëndia hap pragjet e qiellit për ne. Prandaj e adhurojmë Perëndinë së pari me pjesën e parë.

Tani më duket marrëzi të mos jap çdo muaj, por para ca vitesh, kur e dëgjova për herë të parë? “10%? Çfarë thotë ky mor vëlla, janë shumë. Unë s'po ia dal me 100% të rrogës, jo më të jap 10% dhe të më ngelet 90%.”

Por çfarë tha Solomoni te vargjet 5 dhe 6:

Ki besim tek Zoti me gjithë zemër dhe mos u mbështet në gjykimin tënd; pranoje në të gjitha rrugët e tua, dhe ai do të drejtojë shtigjet e tua.

Nderoje Zotin me prodhimet e para, dhe do të bekohesh. Besoja këtë gjë Perëndisë, me besimin që Ai do të kujdeset.

Nuk e them për t'u mburrur, por kjo është gjëja që unë dhe gruaja ime bëjmë; ne i japim pjesën e parë Perëndisë dhe besojmë që Ai do të kujdeset për ne dhe për nevojat tona.

Kur them gjëra të tilla, ata që janë bekuar nga Perëndia sepse kanë qenë besnikë në këtë gjë, pohojnë me kokë: 'Po po, kjo është e vërtetë, unë kam kaq kohë që bëj të njëjtën gjë.' Dhe e kam parë sesa shumë më ka bekuar Perëndia mua.

Ti kupton se 90% me bekimin e Perëndisë është më shumë se 100% kur e mban të gjithën ti vetë. Sepse ti e di që kjo është një nga mënyrat sesi adhuron në shtëpinë e Perëndisë, duke dhënë 10% në vendin ku ti ushqehesh shpirtërisht, forcohesh në Zotin, dhe bashkë ndikojmë jetët e të tjerëve për Perëndinë.

Është e vetmja herë që Perëndia thotë: 'Më vini në provë. Më vendosni Mua të parin edhe të paratë tuaja dhe shikoni sesi do të kujdesem për ju.'

‘Nëse nuk beson,’ thotë Perëndia, ‘më testo. Më adhuro Mua duke dhënë dhe shiko se çfarë do të bëj Unë për ty.’

Unë dhe gruaja ime japim me gëzim, gjithashtu edhe fëmijët tanë. Djali i madh kishte ditëlindjen dhe mori dhurata të mira. Dhe gjëja e parë që më tha ishte, “O ba, kam kaq, sa është e 1/10 e kësaj shume?” Që para se të bënte planet se çfarë do të blinte me to. Së pari, Perëndia.

Kjo më jep sigurinë mua si prind, e di që Zoti do të kujdeset për djemtë e mi, për sa kohë ata do ta kenë të parin e jetës së tyre dhe të kuletës së tyre. Jam mirënjohës secilit prej jush që jepni me bujari në këtë kishë sepse ju besoni te vizioni i kësaj kishë; ky është vendi ku ju adhuron Perëndinë bashkë me shumë të tjerë.

Çdo vit kemi dhuruar për familjet në nevojë, në kishën tonë apo në lagjen tonë. Edhe këtë vit do të bëjmë të njëjtën gjë. Javës që vjen, oferta do të jetë për këto familje, për të bërë pako me ushqime për ta.

Gjithashtu, çdo festim që bëhet në kishë ka diçka për të ngrënë e pirë, fëmijët, të rinjtë, studentët, kurset e anglishtes, festimet të dielën. Sepse njerëzit janë më të qetë dhe duan të rrinë më gjatë nëse kanë diçka në dorë. Dhe me dhënien tënde, ne mund të sigurojmë që ata të rrinë pak më gjatë me ju, të ndajnë jetët e tyre me ju, të luten me ju. Le të japim me gëzim në shtëpinë e Zotit, sepse Perëndia na dha së pari. Ai që ka dashuri jep dhe jep me gëzim.

Nuk është puna vetëm të japim para, nuk është vetëm aq. E di pse? Sepse shiko ti vetë, veten tënde. Ajo çfarë bën ti me paratë tregon se çfarë dhe kë do më shumë. Sepse ku janë paratë, aty është zemra jote. Unë nuk të nxis vetëm të japësh para në shtëpinë e Perëndisë, të nxis të japësh, sepse duke dhënë një pjesë e zemrës tënde do jetë këtu. Ti do e duash këtë kishë, këtë vizion, këtë ëndërr dhe do të besosh bashkë me mua dhe gruan time që do e arrijmë vizionin e kishës së Jezusit.

Ne e nderojmë Perëndinë, ne e adhurojmë Perëndinë me dhënien tonë, pastaj Pali na kujton diçka më shumë.

Dhurata Më e Madhe...

Ne japim jetët tona, ne adhurojmë me gjithë jetën tonë. Pali, për ata që nuk e dinë, ishte person që i urrente të krishterët. Aq shumë sa iu lëshua atyre me rekomandime nga drejtuesit e asaj kohe dhe i burgoste dhe i vriste të krishterët.

Por kur takoi Jezusin, jeta e tij u transformua, u ndryshua rrënjësisht dhe ja se çfarë tha ai te

Romakëve 12:1 *'O vëllezër, po ju bëj thirrje, nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë, ta paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtëruar, të pëlqyer te Perëndia, që është shërbesa juaj e mençur.'*

Një përkthim tjetër e thotë: "Ky është adhurimi juaj i pëlqyer para Perëndisë."

Kjo është shërbesa më e bukur, më me mend që mund të bësh, kur ti dorëzon veten tënde, të gjithën në duart e Perëndisë.

Për shkak se kam besim te Perëndia me gjithë zemër, për shkak se nuk mbështetem në gjykimin tim, unë do t'i dorëzoj çdo gjë Atij. Ai më njeh, Ai e di, Ai do të më udhëzojë hap pas hapi. Unë do t'i besoj Atij pjesën e parë të të ardhurave të mia dhe do të besoj që Ai do të bëjë pjesën tjetër.

Dijetarët udhëtuan nga larg dhe kur e panë Shpëtimtarin e lindur, u gëzuan me një gëzim shumë të madh. Sepse kuptuan që Perëndia aq shumë na do neve sa dha Birin e Tij. Ndërkohë që ne ishim mëkatarë dhe nuk meritonim asgjë, Ai solli Jezusin që vdiq në kryq për ne.

Kur erdhën nga ajo rruga shumë e gjatë, hapën trastat e tyre dhe i bënë dhurata, ranë në gjunjë dhe e adhuruan foshnjën Jezus. Ne e duam, pse? Sepse Ai na deshi i pari.

Lutemi bashkë!

Dhënia në fund: Dua shumë që çdo person të vendosë për të dhënë diçka tani. Tani do të kalojnë shportat e dhënies. Nëse ti nuk ke dhënë asnjëherë të dhjetën, bëje sot për herë të parë. Jep pjesën tënde, duke besuar që Perëndia shikon dhe do të bekojë me bollëkun e Tij. Nuk ka shumë rëndësi sa do të japësh, janë monedha apo kartmonedha, nuk ka rëndësi. Rëndësi ka që jep.

Le të adhurojmë Perëndinë duke dhënë. Dhe kur ti lëshosh te shporta lutu: 'Unë të adhuroj Ty Perëndi duke dhënë, unë po jap sepse besoj që Ti do të kujdesesh për nevojat e mia.'